

τῆς πείνης ἀναγκασθέντες ὑπέγραψαν τὸν ἄθεσμον τῆς ἀθέσμου Φλωρεντινῆς συνόδου ὄρον.

Θεόδωρος Ἀγαλλιανός, Διάκονος, Ἱερομνήμων καὶ Δικαιοφύλαξ τῆς μεγάλης Ἐκκλησίας, ἤμαζεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἰωάννου καὶ Κωνσταντίνου τῶν Παλαιολόγων, ἔζη δὲ ἔτι τὸν Σεπτέμβριον τοῦ ἔτους 1453, ὡς ὁ Δοσίθεος ἐν τοῖς Προλεγομένοις τοῦ Τόμου τῆς Καταλλαγῆς μαρτυρεῖ. Τοῦ Ἀγαλλιανοῦ σώζονται κατὰ Λατίνων τὰ ἐξῆς συγγράμματα 1) Συλλογὴ ἐκ τῶν ἀγίων ὅτι πρὸς ταῦτα τὰ (τοῦ ἀγίου Μαξίμου) δογματικὰ κεφάλαια, σύμφωνα ὄντα καὶ τοῖς λοιποῖς ἀγίοις, ἀντιπαρεξεταζομένη ἢ τῶν Λατίνων δόξα οὐχ εὐρίσκεται σύμφωνος αὐτοῖς, ἀλλὰ μᾶλλον παντοῖα αἰρέσει σύμφωνος καὶ ἐξω τῶν ὀρθῶν τῆς εὐσεβείας δογμάτων. Ἐξεδόθη ἐν τῷ Τόμῳ τῆς Καταλλαγῆς. 2) Ἀνασκευὴ τοῦ ὑπὲρ τῆς δόξης τῶν Λατίνων βιβλίου Ἰωάννου Ἀργυροπούλου. Ἐξεδόθη ἐν τῷ Τόμῳ τῆς Ἀγάπης ἐν Ἰασίφ τῷ 1698. 3) Διάλογος μετὰ Μοναχοῦ τινος κατὰ Λατίνων. Ἐξεδόθη ἐν τῷ Τόμῳ τῆς Χαρᾶς ἐν ἔτει 1705.

Γεώργιος Γεμιστός, Πλήθων μετὰ ταῦτα μετονομασθεὶς, κατὰ μὲν τινὰς Βυζάντιος, κατ' ἄλλους δὲ Πελοποννήσιος, ἐκ Λακεδαιμόνος, ἀνὴρ λόγιος καὶ τῆς Πλατωνικῆς φιλοσοφίας σπουδαστὴς φιλόπonos καὶ ὑπερασπιστὴς ἐνθερμος, ἦν ἐδίδαξε τὸν πρῶτον μὲν Νικαίας ἀρχιεπίσκοπον, εἶτα δὲ πρὸς τὰς λατινικὰς παρεμβολὰς ἀποκλίναντα, καὶ τῆς αποστασίας ὄνιον τὴν καρδιναλικὴν ἀξίαν ἀπενεγκάμενον, Βησσαρίωνα. Ἦν δὲ προσφιλεὶς τῷ αὐτοκράτορι Ἰωάννῃ, ὃν καὶ ἠκολούθησε μεταβάντα εἰς Ἰταλίαν πρὸς τὴν σύνοδον. Ἐτελεύτησε τῇ 26 Ἰουνίου Ἰνδικτ. ΙΕ', ὡς ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 495 χειρογράφῳ τῆς ἐν Μονάχῳ βιβλιοθήκης σημειοῦται. Ἔστι δὲ πι-

